Исломда молни зое қилиш ҳаромдир

09:02 / 14.09.2024 1440

عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كَفَّنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا الْبُخَارِيَّ.

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бирортангиз ўз биродарини кафанласа, унинг кафанини яхшиласин», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Шарҳ: Кафан оддий оқ сурпдан ёки шунга ўхшаш матодан бўлиши зарурлигини биламиз. Ушбу ривоятдаги «яхшилаш»дан кафанни бекаму кўст, тўлиқ, тоза ва пухта қилиш тушунилади. Албатта, кафанни қимматбаҳо матолардан қилиш, уни зийнатлаш мумкин эмаслигини ҳамма яхши билади.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفِّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَاحِبَاهُ. وَلِأَبِي دَاوُدَ: لَا تَغَالَوْا فِي الْكَفَنِ، فَإِنَّهُ يُسْلَبُهُ سَلْبًا سَرِيعًا.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кийимларингиздан оқини кийинг. Чунки у энг яхши кийимингиздир. Ўликларингизни ҳам ўшанда кафанланг», дедилар».

Термизий ва унинг икки соҳиби ривоят қилганлар.

Абу Довуднинг ривоятида:

«Кафанда ортиқчаликка йўл қўйманглар. Чунки у тезда суғуриб олинади», дедилар», дейилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Мусулмонлар учун оқ рангли кийим афзал эканлиги.

2. Мусулмонларнинг кафани ҳам оқ рангли бўлиши.

3. Кафанга ортиқча сарф-харажат қилиш дуруст эмаслиги.

Бу баҳоси қиммат мато олишга ёки керагидан ортиқча кўп мато ишлатишга ҳам тегишлидир.

«Чунки у тезда суғуриб олинади», яъни чириб кетади. Бунда мол зое кетади. Исломда молни зое қилиш ҳаромдир.

Оиша онамиздан ривоят қилинишича, ҳазрати Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳу ўлим тўшагида ётганларида устиларидаги кийимларига қарабдилар. Унда бир неча сариқ доғлар бор экан. Кейин:

«Мени ушбу кийимни ювиб, яна икки кийим зиёда қилиб, кафанланглар», дедилар. Мен:

«Бу эски-ку?» дедим.

«Янгига тирик одам ҳақлироқ», деди», дейилган.

Ҳа, ўлган кишининг тирикларда ҳаққи, ҳурмати бор, лекин ҳаммаси шариат кўрсатган чегарада бўлиши лозим. Кези келганда яна шу масалага тегишли айтиб қўйиш лозим бўлган бир гап бор.

Маййитнинг дафнига лозим бўлган ҳамма сарф-ҳаражатлар унинг ўз молидан бўлади. Агар ўзининг моли бўлмаса, унинг нафақасини қилиши керак бўлган одамнинг молидан бўлади. У ҳам бўлмаса, байтул молдан бўлади. У ҳам бўлмаганда эса ўзига тўқ мусулмонларнинг маошидан бўлади.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди